

ارزیابی اثر تاریخ کاشت در تحمل به تنش سرمای ژنوتیپ‌های گندم

فرشاد حبیبی*

عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد میاندوآب

قربان نور محمدی و حسین حیدری شریف آباد

اساتید دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

علیرضا عیوضی

دانشیار مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی

اسلام مجیدی هروان

استاد مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی ایران

تاریخ دریافت: ۸۹/۱۲/۲۶ تاریخ پذیرش: ۹۰/۹/۲۵

چکیده

در این آزمایش تحمل به سرمای ۱۵ ژنوتیپ گندم در شرایط مزرعه مورد مطالعه قرار گرفت. ارقام سایسون، مارتن، گاسکوژن، C-۸۲-۱۲، C-۸۲-۱۴، الوند، مهدوی، زرین، مرودشت، طوس، شیراز، پیشتاز، M-۷۹-۷، M-۸۱-۱۳ و کویر بودند. پنج ژنوتیپ اول با تیپ پاییزه، پنج ژنوتیپ بعدی با تیپ بینابین و پنج ژنوتیپ آخر با تیپ بهاره بود. آزمایش به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در پاییز سال ۸۸-۱۳۸۶ در مرکز تحقیقاتی مرکز تحقیقات کشاورزی استان آذربایجان غربی انجام شد. کاشت بر روی ردیف‌های ۳ متری و با تراکم ۴۰۰ بذردر متر مربع انجام گرفت. نتایج تجزیه مرکب برای تیمارهای آزمایشی حاکی از آن است که بین سه تاریخ کاشت همچنین بین ارقام، اثرات متقابل سال در تاریخ کاشت برای صفات ارتفاع بوته، وزن هزار دانه، عملکرد دانه، ماده خشک کل و شاخص برداشت و صفت دانه در سنبله و تعداد سنبله در هر کرت اختلاف آماری معنی‌داری وجود داشت ($p < 0.01$). اما بین سه تاریخ کاشت و همچنین بین ارقام و اثرات متقابل سال در تاریخ کاشت، تاریخ کاشت در رقم و سال در رقم صفاتی از قبیل تعداد دانه در سنبله، تعداد سنبله در هر کرت، اختلاف آماری معنی‌داری وجود نداشت. نتایج تجزیه به مولفه‌های اصلی ۳ متغیر را که دارای مقادیر بیشتر از ۱ بوده که آنها را به عنوان متغیر اصلی در نظر گرفته و این مولفه‌ها جمعاً ۹۹/۸۴ درصد تغییرات را توجیه می‌کنند و با توجه به بردارهای مولفه اصلی بیشترین ضرایب مثبت به ترتیب مربوط به صفات تعداد سنبله در هر کرت، عملکرد ماده بیولوژیک کل، عملکرد دانه، ارتفاع بوته، شاخص برداشت، وزن هزار دانه و تعداد سنبله می‌باشد. بنابراین ژنوتیپ‌هایی که بر اساس مولفه اصلی بیشترین مقادیر را داشته باشند نسبت به سرما مقاومت بیشتری دارند و همچنین در این آزمایش کمترین ضرایب منفی مربوط به صفت عملکرد ماده خشک کل و صفت ارتفاع بوته است و بر این اساس ژنوتیپ‌های M-۷۹-۷، سایسون، گاسکوژن و طوس بیشترین مقدار را از لحاظ مولفه اصلی داشتند.

واژه‌های کلیدی: تاریخ کاشت، عملکرد، اجزای عملکرد، گندم

* نویسنده مسئول مکاتبات: f.h1356@gmail.com

مقدمه :

زمستان یکی از عوامل محدود کننده آب و هوایی در مناطق معتدله ذکر شده است و در نتیجه وقوع سرمای شدید در برخی سال ها بقاء و رشد و نمو گیاهان زراعی زمستانه نظیر گندم تحت تاثیر قرار گرفته و عملکرد آن کاهش می یابد (Gusta, 1979). مقاومت به سرما در گندم، یکی از مهم ترین عواملی است که سبب بقاء در زمستان می شود و درجه مقاومت به سرما نیز به شرایط مورفو فیزیولوژیک گیاه در زمستان بستگی دارد (۱۹۷۹, Gusta) و وجود دوره های سرمایی ملایم در طول زمستان، برای حفظ مقاومت گیاه به سرما ضروری است. افزایش درجه حرارت در فصل زمستان تا بیش از ۱۰ درجه سانتیگراد باعث کاهش مقاومت در برابر سرما می شود. از سوی دیگر اگر گیاه مجدداً در معرض درجه حرارت های پائین قرار بگیرد، توانایی مقاومت در برابر یخ زدگی را باز می یابد. با وجود این با افزایش درجه حرارت در اواخر فصل زمستان، گیاه مقاومت زمستانه ی خود را از دست می دهد (Choie, 2002). به منظور بررسی تحمل به سرمای گیاهان در کاشت پائیزه محققین گیاهان را تحت شرایط مزرعه کشت کرده و در بهار درصد بقاء زمستانه ی آن را مورد ارزیابی قرار دادند (Mahfoози et al., 2006). در همین راستا فولر و گاستا (۱۹۷۷) معتقدند، که بقاء زمستانه گیاه در مزرعه آزمون نسبتاً مناسبی جهت ارزیابی تحمل به سرمای گیاهان می باشد و بر این اساس جهت اندازه گیری تحمل به سرما در غلات دانه ریز شاخص بقاء مزرعه ای را پیشنهاد کرده اند. در مطالعه ایشان مشاهده شد که ارقام گندم درصد بقاء متفاوتی در شرایط زمستان داشتند . به

گندم یکی از مهم ترین گیاهان زراعی به شمار می آید و کشت آن در مناطقی با شرایط آب و هوایی متفاوت امکان پذیر می باشد. این گیاه یکی از منابع غذایی مهم مردم جهان است که حدود ۲۰ درصد کالری و حدود ۲۲ درصد پروتئین مورد نیاز انسان را تأمین می کند (Akkaya et al., ۱۹۸۸, ۱۹۹۶, Binder et al.,). در مناطق معتدله ی دنیا و از جمله ایران گیاهان زراعی سرما دوست نظیر گندم معمولاً در پائیز کشت می شوند. این گیاهان در پائیز سبز شده و بخشی از رشد رویشی خود را که معمولاً تا مرحله گیاهچه ای است (مرحله چهار تا شش برگی)، قبل از وقوع زمستان انجام می دهند. سپس زمستان را به صورت خواب پشت سر گذاشته و در ابتدای بهار مجدداً رشد خود را از سر می گیرند و در نهایت در اواخر بهار و پیش از وقوع درجه حرارت های بالا و خشکی رایج در تابستان این مناطق رشد خود را به پایان می رسانند. تولید و عملکرد گیاهان پائیزه غالباً بیشتر از گیاهان بهاره است و از ثبات عملکرد بیشتری برخوردارند . افزایش عملکرد و ثبات آن در گیاهان پائیزه به دلیل استقرار مناسب گیاه در پائیز و استفاده بهتر از نزولات جوی و فرار از تنش های گرما و خشکی رایج در اواخر بهار و تابستان می باشد. علاوه بر این در کاشت پائیزه دوره رشد رویشی گیاه و ماده خشک کل آن افزایش یافته و این افزایش سبب می شود که مخازن زایشی گیاه به نحو مناسبی تأمین شده و لذا عملکرد افزایش یابد (Rapacz et al., 2001). خطرپذیری آب و هوایی از جمله عواملی است که همواره در میزان تولید غلات در بسیاری از مناطق مؤثر بوده است. دماهای پائین

تیپ بهاره به اسامی شیراز، پیشتاز، M-۷۹-۷، M-۸۱-۱۳ و کویر بودند. عملیات تهیه زمین شامل شخم با گاوآهن برگردان دار، خرد کردن کلوخه ها و تسطیح مزرعه بود که با استفاده از نیروی کارگری و بر اساس نقشه انجام شد. کشت در شش ردیف با تراکم ۴۰۰ بذر در متر مربع انجام گرفت. فاصله خطوط کاشت ۲۰ سانتی متر به طول ۳ متر بود. توصیه‌های کودی براساس نتایج تجزیه خاک مزرعه به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن به صورت سرک در سه قسمت موقع کاشت، ساقه رفتن و سنبله دهی اعمال شد. کود فسفر ۷۰ کیلوگرم در هکتار بود که قبل از کاشت به زمین داده شد. با علف‌های هرز مزرعه توسط علف کش D-4-2 در مرحله پنجه رفتن مبارزه شد. در مرحله رسیدگی صفات

ارتفاع بوته، تعداد سنبله در متر مربع، تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه، عملکرد دانه، ماده خشک کل هر کرت اندازه گیری شد. برای تجزیه آماری و رسم نمودارها از نرم افزار MSTAT C و Excel استفاده گردید و برای تجزیه به مولفه های اصلی از نرم افزارهای Spss، Excel و Word استفاده گردید.

نتایج و بحث

بین سه تاریخ کاشت همچنین بین ارقام، اثرات متقابل سال در تاریخ کاشت برای صفات ارتفاع بوته، وزن هزار دانه، عملکرد دانه، ماده خشک کل و شاخص برداشت و صفت تعداد دانه در سنبله و تعداد سنبله در هر کرت اختلاف آماری بسیار معنی داری وجود داشت و در این صفات اختلاف آماری در حد ۱ درصد بود اما بین سه تاریخ کاشت و

نحوی که در برخی ارقام نظیر آلیانوفلیا و آلاباسکاجا دارای ۱۰۰ درصد بقاء زمستانه بودند در حالی که ارقام دیگر مانند جونزفایف و بزوستایا ۱۰ درصد بقاء زمستانه داشتند. در بررسی بریجر و همکاران (۱۹۹۶) مشاهده شد که بقاء گندم زمستانه نورستار به طور متوسط ۱۹ درصد بیشتر از رقم فردریک و ۲۳ درصد از رقم پرلو بوده است. این تحقیق به منظور ارزیابی مقاومت به تنش سرمای ژنوتیپ های گندم در شرایط مزرعه ای و تعیین اثرات تنش سرما بر روی صفات شاخص برداشت، بیوماس، عملکرد، اجزاء عملکرد و خصوصیات مورفولوژیک سیستم هوایی جهت معرفی ارقام مقاوم به تنش سرما در تیپ های مختلف رشدی ژنوتیپ های گندم انجام شد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش طی دو سال زراعی ۱۳۸۶-۱۳۸۸ در دو سال زراعی در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی در ایستگاه تحقیقات ساعتلوی ارومیه با عرض جغرافیایی ۳۷ درجه، ۴۴ دقیقه و ۱۸ ثانیه شمالی و طول جغرافیایی ۴۵ درجه، ۱۰ دقیقه و ۵۳ ثانیه شرقی و با ارتفاع ۱۳۳۸ متر از سطح دریا انجام شد (جدول ۱). طرح آزمایشی به کار رفته تحت شرایط مزرعه ای اسپلینت پلات در قالب بلوک های کامل تصادفی با ۳ تکرار و ۱۵ رقم و ۳ تاریخ کاشت (۲۰ مهر، ۲۰ آبان و ۲۰ آذر) بود. ارقام مورد استفاده در آزمایش شامل ۵ ژنوتیپ با تیپ پاییزه به اسامی ساینسون، مارتن، گاسکوژن، C-۸۲-۱۲، C-۸۱-۱۴، ۵ ژنوتیپ با تیپ بینابین شامل الوند، مهدوی، زرین، مرودشت، طوس و ۵ ژنوتیپ با

را داشت و در گروه آماری c قرار گرفت (شکل ۱). رقم زرین با ۳۸۴/۲ گرم بر مترمربع بیشترین عملکرد دانه را در بین ژنوتیپ‌ها داشت و در گروه آماری a قرار گرفت. ارقام C-۸۲-۱۲، الوند، سایسون به ترتیب با ۳۵۷/۳۶۰، ۶/۵ و ۳۵۶/۴ گرم بر متر مربع در گروه آماری ab قرار گرفتند. رقم مارتن با ۲۳۹/۲ گرم بر متر مربع کمترین عملکرد را داشت (شکل ۱).

همچنین بین ارقام و اثرات متقابل سال در تاریخ کاشت، تاریخ کاشت در رقم و سال در رقم صفاتی از قبیل تعداد دانه در سنبله، تعداد سنبله در هر کرت، اختلاف آماری معنی داری وجود نداشت (جدول ۲). تاریخ کاشت اول با ۵۴۰/۳ گرم بر متر مربع بیشترین عملکرد دانه را در بین سه گروه تاریخ کاشت داشت. تاریخ کاشت دوم با ۲۶۵/۸ گرم بر متر مربع در گروه آماری b و تاریخ کاشت سوم با ۱۳۱ گرم بر متر مربع کمترین عملکرد دانه

جدول ۱- خواص فیزیکی و شیمیایی خاک ایستگاه تحقیقات کشاورزی ساعت‌لواز عمق ۰-۳۵ سانتی متر در سال ۱۳۸۶

شوری	اسیدیته	درصد اشباع خاک	آهک	بافت خاک	کربن آلی (%)	کل نیتروژن (%)	فسفر قابل جذب (ppm)	پتاسیم قابل جذب (ppm)
۰/۸	۸	۴۷	۱۶	رسی لومی	۱/۲	۰/۱۲	۱۲	۴۲۵

کاشت، عدم پنجه زنی کافی، عدم ذخیره کافی ترکیبات در برگ که باعث کاهش زمستان گذرانی می شود.

رقم زرین با ۳۸۴/۲ گرم بر مترمربع بیشترین عملکرد دانه را در بین ژنوتیپ‌ها داشت و در گروه آماری a قرار گرفت. ارقام C-۸۲-۱۲، الوند، سایسون به ترتیب با ۳۵۷/۳۶۰، ۶/۵ و ۳۵۶/۴ گرم بر متر مربع در گروه آماری ab قرار گرفتند. رقم مارتن با ۲۳۹/۲ گرم بر متر مربع کمترین عملکرد را داشت (شکل ۱). بیشتر بودن عملکرد دانه در تاریخ کاشت اول به دلیل مناسب بودن تاریخ کاشت آن بوده که ارقام فرصت کافی جهت پنجه رفتن داشتند و تحمل خودشان را به تنش سرما در ۲۰ مهر ماه یعنی مصادف با مرحله ۶ برگی افزایش، درحالی که در دو تاریخ کاشت دیگر چنین روندی وجود نداشت و ژنوتیپ‌ها در مرحله گیاهچه بودند که در معرض تنش سرما قرار گرفته اند. به نظر می رسد تاخیر در تاریخ

جدول ۳- تجزیه واریانس مرکب صفات ارقام گندم در شرایط تنش سرما تحت شرایط مزرعه ای در دو سال زراعی ۸۸-۱۳۸۶

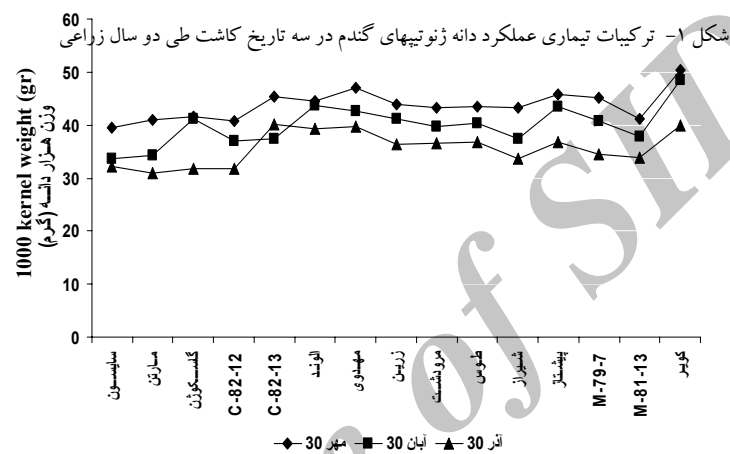
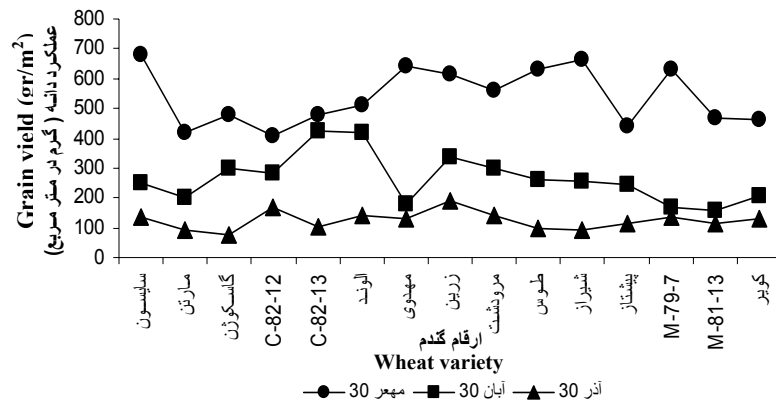
منابع تغییرات	درجه آزادی	ارتفاع بوته	ماده خشک کل	وزن هزار دانه	نماددانه در سینه	شاخص برداشت	نماد سینه در هر کرت	عملکرد دانه
تکرار	۶	۵۷/۵۴۴	۳۹۸۱۳/۰۴۴	۱۹/۰۹۲	۱۱۲/۲۴۲	۲۰/۳۱۸	۲۱۰۸۱/۶۵۹	۲۰۳۷/۶۶۳
سال	۱	۲۴۷۳۰۰۳*	۱۲/۴۹۷ ^{ns}	۱۳۹/۵۵۱*	۹۹۵/۲۰ ^{ns}	۲۱۴۴/۱۱۰۰*	۵۵۳۷۸۴/۴۴۸ ^{ns}	۱۰۵۴۳/۲۴۴*
تکرار* سال	۶	۴۹/۰۳۴ ^{ns}	۶۹۹۷۹/۸۸۲ ^{ns}	۱۵/۳۰۶ ^{ns}	۱۰۵/۰۰۶ ^{ns}	۱۷۶/۱۲۷ ^{ns}	۱۷۶۱/۸۸۱ ^{ns}	۱۳۲۴/۲۰۰ ^{ns}
تاریخ کاشت	۶	۶۷۵۱/۸۵۳ ^{***}	۱۵۷۶۴۴۱/۸۹۰ ^{***}	**	۳۵۵/۰۳۵ ^{ns}	۵۱۵۵/۰۳۳ ^{***}	۲۹۳۷۰۸۱/۲۲۶ ^{***}	۳۹۶۹۷۲/۰۶۵ ^{***}
سال* تاریخ کاشت	۶	۷۵۳/۴۷۸*	۸۳۱۷۱۷/۵۶۳ ^{***}	۹۷/۲۹۹ [#]	۱۶۹/۳۶۶ ^{ns}	۴۳۹/۳۰۷ ^{***}	۲۰۵۹۹۴/۰۰۴ ^{ns}	۲۳۱۴۶۱/۱۴۳ ^{***}
خطا	۸	۱۰۵/۳۴۷	۵۸۹۶۲/۶۳۳	۱۶/۴۰۶	۱۸۳/۳۰۱	۳۰/۳۶۹	۱۸۶۸۸۱/۰۸۷	۱۰۷۸۴/۳۳۵
رقم	۱۴	۵۳۹/۸۵۱ ^{***}	۳۵۰۳۳۳/۴۵۷ ^{***}	۱۶۷/۳۶۹ ^{***}	۸۵۵/۲ ^{ns}	۵۵۶/۹۱۵ [#]	۵۵۶۶۹/۱۵۵ [#]	۳۶۱۸۷/۱۷۳ ^{***}
سال* رقم	۱۴	۶۹/۴۴۳*	۴۵۳۱۴/۱۷۸*	۲۰/۱۶۲ ^{ns}	۶۸/۲۴۷*	۱۵۷/۲۶۶ ^{ns}	۷۸۰۹۸۱/۰۷۸ ^{ns}	۱۵۸۸۰/۴۶۵ ^{***}
تاریخ کاشت* رقم	۷۸	۵۸/۴۰۸*	۱۸۵۶۳۳/۱۹۸ ^{***}	۱۵/۲۴۰ ^{ns}	۴۶/۰۳۰ ^{ns}	۹۶/۷۲۹ ^{***}	۱۰۱۸۱۴/۰۷۸ ^{***}	۳۳۳۸۹/۵۱۰ ^{***}
سال* تاریخ کاشت* رقم	۷۸	۴۸/۳۷۹ ^{***}	۱۱۲۳۰۰/۸۹۳ ^{***}	۳۱/۰۶۲ ^{ns}	۴۶/۰۳۰ ^{ns}	۱۳۸/۵۳۳ ^{***}	۵۴۰۹۰/۳۳۴ ^{***}	۱۳۸۲۵/۰۴۳ ^{***}
درصد ضریب تغییرات	۱۶۸	۸/۱۸	۱۷/۲۸	۱۰/۳۲	۷/۱۸	۶/۵۹	۴۳/۲۰	۸۳/۵۲

ns و * و ** به ترتیب عدم تفاوت معنی دار و معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱٪.

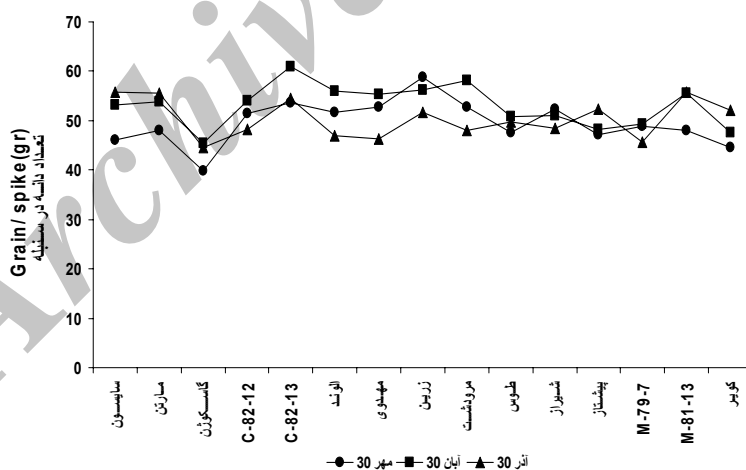
از دلایل کاهش از تاریخ کاشت اول به سمت تاریخ کاشت سوم می باشد. در بین ارقام، مارتن با تیپ پاییزه بیشترین حساسیت را به سرما و کمترین عملکرد دانه را داشت که مصادف با مرحله برگی شدن یعنی دمای $15/6$ - در این گیاه بود و ارقام زرین و $C-82-12$ به سرما مقاومت نشان دادند به دلیل اینکه در زمان سرد شدن و حادث شدن دمای پایین محیط به علت داشتن تیپ بینابین و سریعتر بودن رشد یا در مرحله ۶ برگی بودند یا پنجه زنی کامل گشته بود. محفوظی و همکاران (۲۰۰۰) نتیجه گرفتند روزهای بلند موجب تسریع تحریک گلدهی و سنبله دهی با کاهش تعداد برگ‌ها در گیاهان ورنالیزه و بهاره می شود. با توجه به جدول تجزیه واریانس و معنی دار بودن اثر رقم در سطح احتمال ۱ درصد برای صفت وزن هزار دانه (جدول ۲) رقم کویر با $43/77$ گرم بیشترین وزن هزار دانه را داشت و در گروه آماری a قرار گرفت. تاریخ کاشت دوم با $39/96$ گرم در گروه آماری b و تاریخ کاشت سوم با $35/56$ گرم کمترین وزن هزار دانه را داشت و در گروه آماری c قرار گرفت (شکل ۲). رقم کویر با $46/22$ گرم بیشترین وزن هزار دانه را داشت و ارقام مهدوی و الوند با تیپ رشدی بینابین به ترتیب با $43/11$ و $42/69$ گرم وزن هزار دانه در گروه آماری ab قرار گرفتند. رقم سایسون با $35/09$ گرم کمترین وزن هزار دانه را داشت و در گروه آماری d قرار گرفت. بالا بودن وزن هزار دانه در تاریخ کاشت اول شاید ناشی از مساعد بودن دمای هوا در فصل بهار طی پر شدن دانه باشد، که در تاریخ های کاشت دوم و سوم که مصادف با گرمای هوا در اواخر خرداد ماه شده و

موجب چروکیده شدن دانه های نارس شده است (شکل ۲). رقم $C-82-12$ با $56/34$ دانه در سنبله بیشترین تعداد را داشت و در گروه آماری a قرار گرفت. رقم زرین با $55/49$ دانه در سنبله در گروه آماری ab قرار گرفت. رقم گاسکوژن با $43/31$ دانه در سنبله کمترین تعداد را داشت و در گروه آماری d قرار گرفت. به نظر می رسد شاید وزن هزار دانه بالا باعث افزایش تعداد دانه در سنبله شده است و داشتن تعداد دانه بیشتر در یک رقم خاص می تواند از لحاظ اقتصادی درآمد بیشتری برای کشاورز داشته باشد. (شکل ۳ و جدول ۲). تاریخ کاشت اول با $1334/7$ گرم در متر مربع بیشترین ماده خشک کل را داشت و در گروه آماری a قرار گرفت. تاریخ کاشت دوم با $821/4$ گرم بر متر مربع در گروه آماری b و تاریخ کاشت سوم با $534/3$ گرم بر متر مربع کمترین ماده خشک را داشت و در گروه آماری c قرار گرفت. رقم مهدوی با $1765/0$ گرم بر متر مربع بیشترین ماده خشک را داشت. ارقام زرین، مرودشت و طوس به ترتیب با $1504/0$ ، $1504/3$ و $1504/0$ گرم بر متر مربع در رتبه دوم قرار گرفتند. ارقام سایسون و گاسکوژن به ترتیب با $401/7$ و $370/9$ گرم بر متر مربع کمترین ماده خشک را داشتند. بالا بودن ماده خشک کل در تاریخ کاشت اول به علت عملکرد دانه بالا و مناسب بودن تاریخ کاشت آن می باشد و تحمل خود را به سرما افزایش داده، در صورتی که در تاریخ های کاشت عدی با این روند نبوده و ارقام در برابر تنش سرما قرار گرفته اند. کاونتری و همکاران (۲۰۰۳) نتیجه گرفتند در طی پاییز و اوایل زمستان کاهش تدریجی میانگین دما باعث

مقاوم شدن تدریجی گیاه شده که این امر برای مقاومت در برابر سرما ضروری است و با این نتایج که تاریخ کاشت اول به علت مناسب بودن زمان کشت از ماده خشک کل بالایی برخوردار بود مطابقت داشت.

شکل ۲- ترکیبات تیماری، وزن هزار دانه ژنوتیپهای گندم در سه تاریخ کاشت طی دو سال زراعی

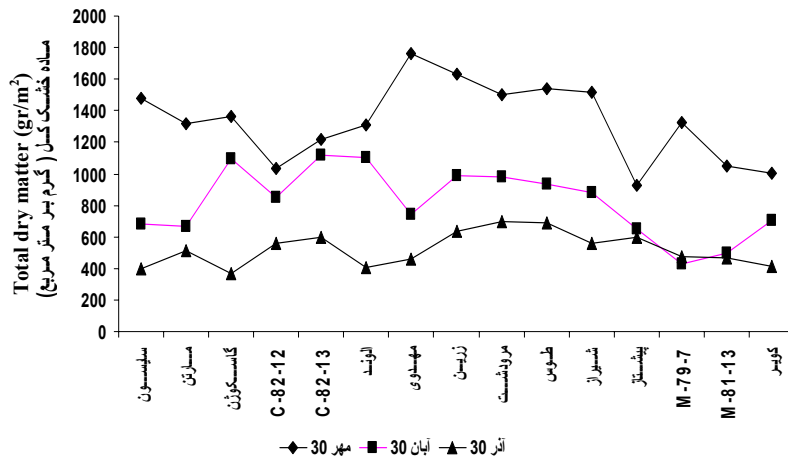

شکل ۳- ترکیبات تیماری، تعداد دانه در سنبله ژنوتیپهای گندم در سه تاریخ کاشت طی دو سال زراعی

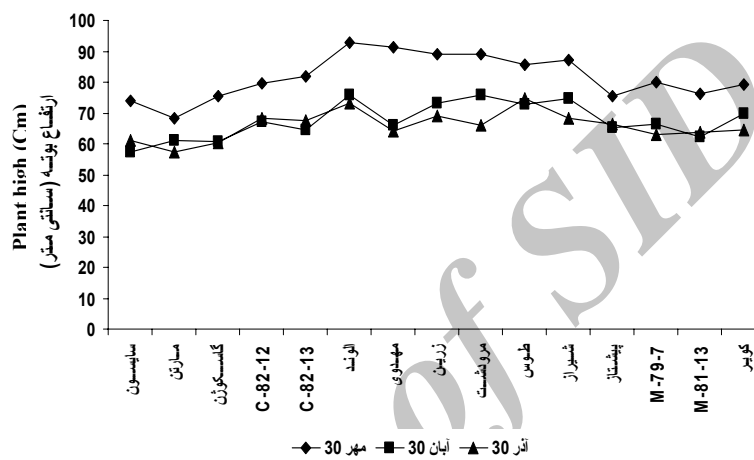
تاخیر در تاریخ کاشت، باعث کاهش ارتفاع ساقه شده، تعداد دانه را کمتر نموده و ماده خشک کل کمتر شده و در این بین، رقمی مانند سایسون بیشترین حساسیت را به تاخیر در کشت داشته و به همین دلیل با $373/333$ گرم بر متر مربع کمترین ماده خشک کل را داشت (شکل ۴). تاریخ کاشت اول با میانگین $81/64$ سانتی متر بیشترین ارتفاع را داشت و تاریخ کاشت دوم با $67/54$ سانتی متر و تاریخ کاشت سوم با $65/86$ سانتی متر کمترین ارتفاع را داشت (شکل ۵). رقم الوند با $80/54$ سانتی متر بیشترین ارتفاع را داشته و ارقام مارتن و سایسون به ترتیب با $62/27$ و $64/29$ سانتی متر کمترین ارتفاع را داشتند (شکل ۶). به نظر می‌رسد با تاخیر در کاشت ارتفاع بوته بین ارقام کاهش یافته است. راوسن (۲۰۰۰) اظهار داشت تاریخ کاشت مناسب موجب قرار گرفتن گیاه زراعی در هر مرحله از رشد در شرایط مطلوب می‌شود. که در نتایج این تحقیق نیز چون تاریخ کاشت اول بهینه بود گیاه از رشد مطلوبی از لحاظ ارتفاع برخوردار شد. علت کاهش ارتفاع در تاریخ کاشت سوم، تاخیر در کشت می‌باشد. علت اینکه ارتفاع بوته در بین ارقام بهاره و پاییزه نسبت به بینابین بالاتر است. به نظر می‌رسد چون در بین آنها لاین‌های پیشرفته وجود دارد و جزء گندم‌های آبی هستند و گندم‌های آبی در پروژه‌های اصلاحی، هر اندازه رقم پاکوتاه‌تر، کودپذیرتر بوده و بایستی با نهاده کودی و آب بیشتر، عملکرد بالاتری داشته باشیم (شکل ۵).

تجزیه به مولفه‌های اصلی صفات

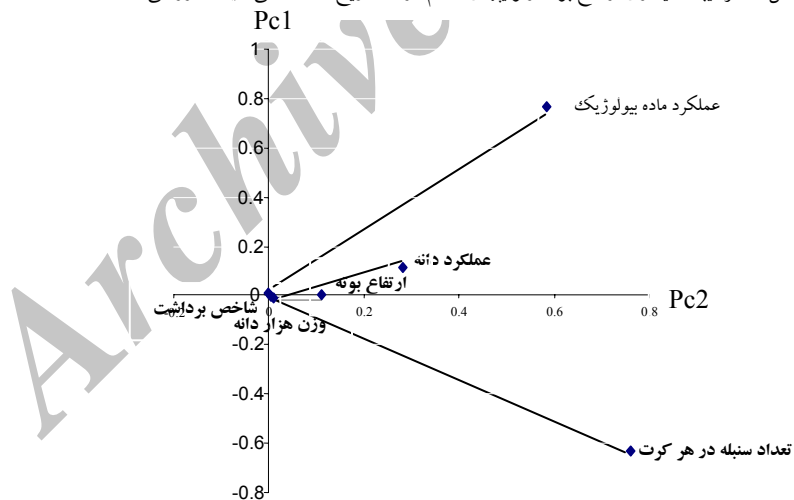
به منظور کاهش داده‌ها و تصمیم‌گیری بهتر از نتایج بدست آمده، از تجزیه به مولفه‌های اصلی در این آزمایش استفاده گردید. نتایج تجزیه به مولفه‌های اصلی بیان می‌کند بطور کلی از ۲۱ متغیری که مورد اندازه‌گیری قرار گرفتند ۳ متغیر دارای مقادیر بیشتر از ۱ بوده که آنها را به عنوان متغیر اصلی در نظر گرفته و این مولفه‌ها جمعاً $99/84$ درصد تغییرات را توجیه می‌کنند ریشه‌های راکد و میزان واریانس برای هر مولفه در جدول ۲- نشان داده شده است. مولفه اول $88/22$ درصد تغییرات را توجیه می‌کند بر اساس این مولفه بیشترین ضرایب مثبت به ترتیب مربوط به صفات تعداد سنبله در هر کرت، عملکرد ماده بیولوژیک، عملکرد دانه، شاخص برداشت، وزن هزار دانه و تعداد سنبلچه در سنبله می‌باشد و بنابراین ژنوتیپ‌هایی که بر اساس مولفه اصلی بیشترین مقادیر را داشته باشند نسبت به سرما مقاومت بیشتری دارند. همچنین در این آزمایش کمترین ضریب منفی مربوط به صفت عملکرد ماده بیولوژیک کل و صفت ارتفاع بوته است (شکل ۶) و بر این اساس ژنوتیپ‌های M-79-7، مهدوی، زرین و طوس بیشترین مقدار را از لحاظ مولفه اول داشتند (شکل ۷). مولفه دوم $10/191$ درصد از تغییرات را توجیه می‌کند. بر اساس مولفه دوم بیشترین ضریب مثبت مربوط به، عملکرد ماده بیولوژیک کل، ارتفاع بوته و سپس شاخص برداشت می‌باشد و بر این اساس ژنوتیپ‌های سایسون، M-79-7 و گاسکوژن بیشترین مقدار را از لحاظ مولفه دوم داشتند (شکل ۷). برای ارزیابی مقاومت به تنش سرما در گیاه

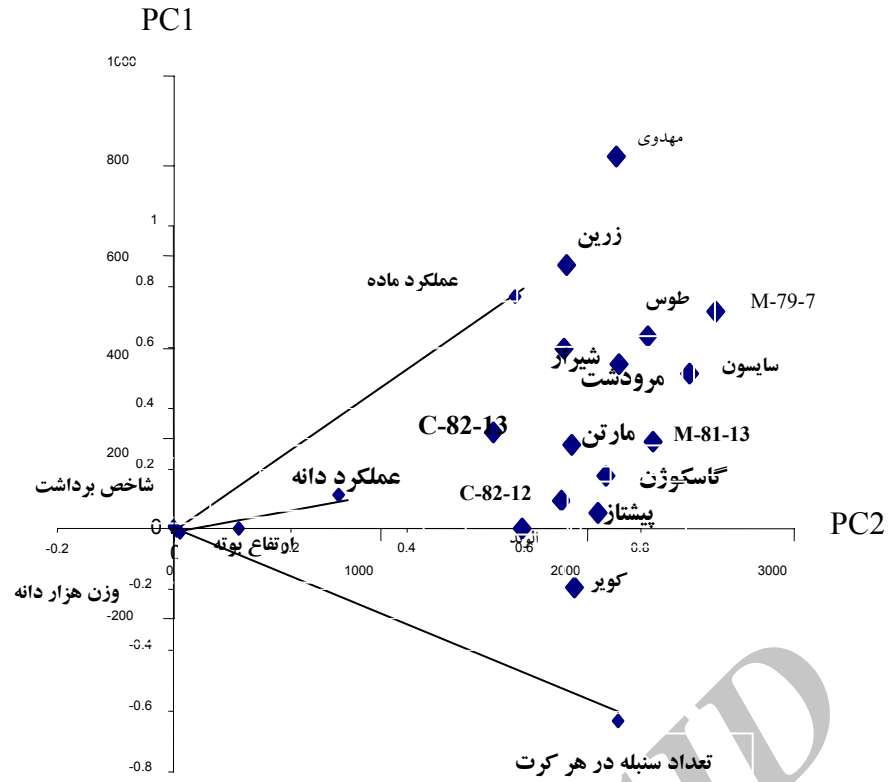
شکل ۴- ترکیبات تیماری ماده خشک کل، ژنوتیپهای گندم در سه تاریخ کاشت طی دو سال زراعی

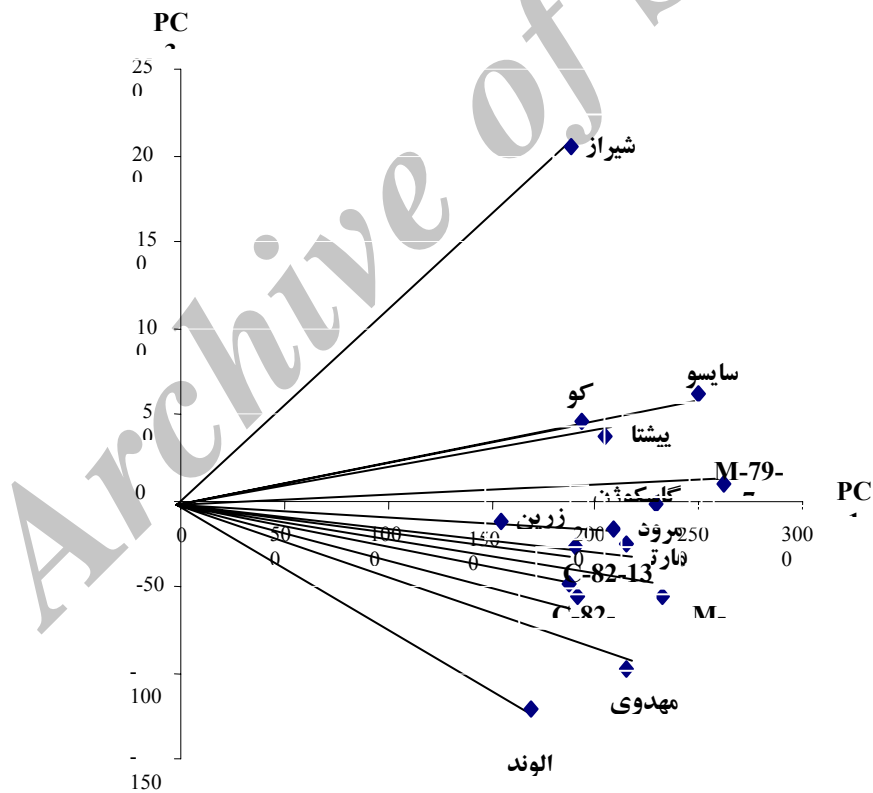
شکل ۵- ترکیبات تیماری ارتفاع بوته ژنوتیپهای گندم در سه تاریخ کاشت طی دو سال زراعی

شکل ۶- نمودار مولفه اصلی اول و دوم برای صفات مورد آزمایش

شکل ۷- نمودار مولفه اول و دوم برای ژنوتیپها و صفات مورد آزمایش در دو سال زراعی

شکل ۸- نمودار مولفه اول و سوم برای ژنوتیپ های آزمایشی در دو سال

اهمیت بیشتری برخوردار هستند. این دو مولفه جمعا ۹۸/۴۲۳ درصد تغییرات را توجیه میکنند. مولفه سوم بیان کننده ۱/۴۱۹ درصد تغییرات میباشد و بر اساس آن بیشترین ضریب مثبت برای تجزیه به مولفه اصلی در این مولفه مربوط به صفت عملکرد دانه میباشد و کمترین میزان آن مربوط به صفت تعداد دانه در سنبله میباشد (شکل ۹).

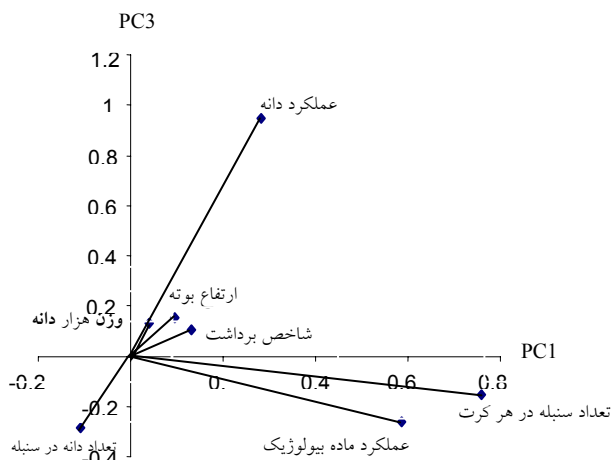
$$Z1 = 0/011(p.h) + 0/760 (n.s.p) + 0/001(G.s.p) + 0/004(1000KW) + 0/283(G.y) + 0/058 (T.D.M) + 0/009 (HI).$$

$$Z2 = 0/001(p.h) - 0/631 (\text{head.n/m}^2) + 0/010(G.s.p) - 0/002(1000-KW) + 0/111(Gy) + 0.767(TDM) - 0.012 (HI)$$

$$Z3 = 0/005(ph) - 0/152(n.s.p) - 0/003(G.s.p) + 0/003(1000KW) + 0/950(Gy) - 0.262(TDM) + 0/078(HI)$$

سپاسگزاری

بدین وسیله از اساتید عزیز و گرانقدرم که در مراحل آموزشی، راهنمای علم و اخلاق برای این جانب بودند و مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی، شهرستان ارومیه برای همکاری در این تحقیق تشکر و قدردانی می گردد.

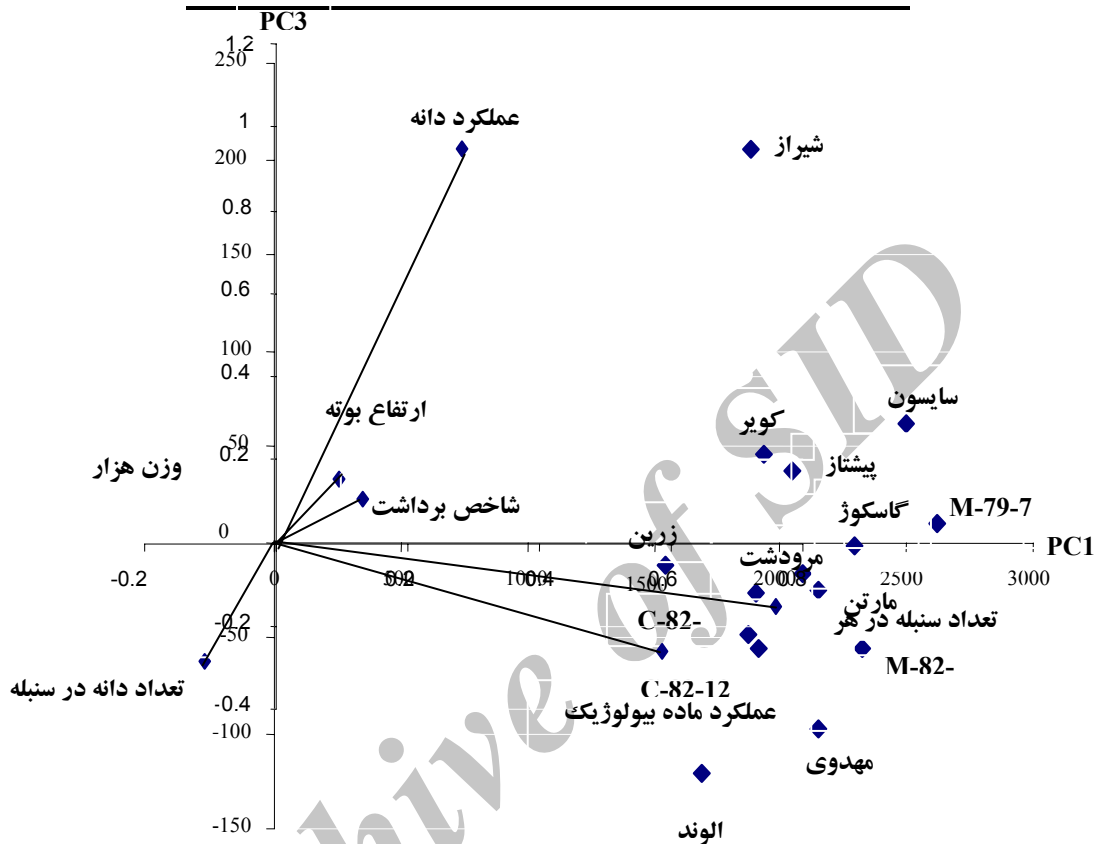
شکل ۹- نمودار مولفه اصلی اول و سوم برای صفات آزمایشی در دو سال زراعی با توجه به بردارها و توزیع فضایی نقاط مربوط به ارقام در نمودار مولفه های اصلی ۱ و ۳ که میزان ۹۰ درصد تغییرات را توجیه میکند میتوان گفت که ارقام ساینسون و شیراز و M-۷۹-۷ و C-۸۲-۱۲ و پیشتاز به نسبت ارقام مهدوی و مارتن وزرین و الوند و M-۸۱-۱۳ دارای مقاومت بیشتری به سرما میباشند (شکل ۸). همچنین زمانی که مولفه های اول و سوم برای ارقام آزمایشی و صفات مورد بررسی قرار گرفته در این مولفه ها را در کنار یکدیگر به صورت هم زمان مورد بررسی قرار می دهیم مشاهده می گردد که ارقام شیراز ساینسون، کویر و پیشتاز از لحاظ عملکرد دانه و ارتفاع بوته و وزن هزار دانه که صفات مناسبی برای تعیین مقاومت به تنش سرما میباشند. از ارقام مهدوی، الوند C-۸۲-۱۲، مرودشت، مارتن و زرین در مقام مقایسه نتایج بهتری را نشان می دهند (شکل ۱۰).

سه متغیر بدست آمده

برای سه مولفه اصلی در آزمایش بررسی تنش سرما بر ارقام گندم به این قرار است:

جدول ۳- ریشه های راکد و واریانس تجمعی برای مولفه های اصلی

مولفه	ریشه های راکد	درصد واریانس	واریانس تجمعی
مولفه اصلی اول	۱۲۱۲۸۳۸۵۳/۳۳۸	٪ ۸۸/۲	۸۲/۲۲۲
مولفه اصلی دوم	۱۴۰۰۸۳۸۳/۴۷۲	٪ ۱۰/۱۹۱	۹۸/۴۲۳
مولفه اصلی سوم	۱۹۵۱۰۸۸/۵۵۵	٪ ۱/۴۱۹	۹۹/۸۴۳

شکل ۱۰- نمودار ترکیبی مولفه اصلی ۱ و ۳ برای ژنوتیپ های گندم و صفات مورد بررسی در دو سال زراعی

References:

- Akkaya, A. and S. Akten, 1988. The effect of different sowing date on the yield and some yield components of winter wheat. TUBITAK, Tr. Agric. forest, 13:913-923.
- Binder, W. and Fielder, P. 1996; Chlorophyll fluorescence as an indicator of frost hardiness in white spruce seedlings from different latitudes. New Forests. 11: 233-253.
- Bridger, G. M., D. E. Falk. D, Mckersie and D. L. Smith. 1996. Crown freezing tolerance and field winter survival of winter cereals in eastern Canada. Crop Sci. 36: 150-157.
- Choi, D. W., E. M. Rodriguez, and T. J. Close. 2002. Barley *Cbf3* gene identification, expression pattern, and map location. Plant Physiol. 129: 1781-1787.
- Coventry, D. R., T. G. Reeves, H. D. Brooke and K. Cann. 2003. Influence of genotype, sowing date, and seeding rate on wheat development and yield. Aust. J. Exp. Agric. 33: 751-757.
- Gusta, L.V., and D.B. Fowler. 1977. Cold resistance and injury in winter cereals. In "Stress Physiology in Crop plants" (Eds: Mussel, H., and R.C. Staples). Pp.159-178. John Wiley & Sons, New York.
- Gusta, L. V. and D. B. Fowler. 1979. Cold resistance and injury in winter cereals. P. 160-178. In Stress physiology in crop plants. John Wiley and Sons. Inc, New York.
- Mahfoozi, S., Limin, A. E., Ahakpaz, F. and Fowler, D. B. 2006; Phonological development and freezing resistance in wheat under field conditions in North-West Iran. Field Crops Research. 97; 182-187.
- Mahfoozi, S., Limin. A. E., Hayes. P. M., Hud, P., and Fowler, D. B. 2000. Influence of photoperiod response in the expression of cold hardiness in wheat and barley. Canadian Journal of Plant Science 80: 721-724.
- Rapacz, M., Tokarz, K. and Janowiak, F. 2001; the initiation of elongation growth during long-term low-temperature stay of spring-type oilseed rape may trigger loss of frost resistance and change in photosynthetic apparatus. Plant Science. 161: 231-236.
- Rawson, H. M. 2000. Irrigated wheat (managing your crop). FAO, Rome, Italy. 139: 19-32.